

Slovesnost ob podelitvi državnih odlikovanj zaslužnim aktivistom občine Center

Visoka državna odlikovanja

Predsednik občinske skupščine Albin Vengust je v torek, 18. oktobra podelil osmim občanom visoka državna odlikovanja, s katerimi jih je odlikovalo predsedstvo SFRJ.

Jernej Rovšek je dobil red republike s srebrnim vencem. Boris Uderman je dobil

red zaslug za narod s srebrnimi žarki. Red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem so dobili Jakob Rozman, Cirila Ahačič-Šemal, Antonija Jana Jakopič-Kunčič, Marija Mihaela Simčič-Javornik in Milena Žigon. Marija Šteblaj je dobila red republike z bronastim vencem.

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XI - 25. oktobra 1983

Štev.: 14 - BREZPLAČNO

Mladi na robu krajevnih samouprave

V vseh krajevnih konferencah socialistične zveze potekajo te dni živahne priprave na volitve v organe SZDL. Še ta mesec ali pa v začetku prihodnjega naj bi stopili v te organe novi ljudje.

Zadeva je na pogled povsem rutinska, saj zahteva nekoliko več dela le od kadrovskih komisij, ki naj pripravijo ustrezne predloge. Vendar pa temu še zdaleč ni tako. Ob pripravah na volitve te vrste se namreč odpira vrsta vprašanj, ki so posledica našega dolgotrajnega delovanja ali pa tudi nedelavnosti na vseh področjih.

Predvsem je treba poudariti, da so imeli v domala vseh krajevnih konferencah velike težave pri izbiri kandidatov za vodilne funkcije v socialistični zvezi. Normalno bi bilo, da dosedanji aktivistom le izjemoma podaljšamo mandat, praviloma pa, da na njihova mesta izvolimo mlajše ljudi, ki so se posebej izkazali v dosedanjem delu.

To, kar bi moralo biti pravilo, pa je postalo, žal, izjema. Marsikje je bilo zelo težko prepričati ljudi, da prevzamejo določene funkcije v krajevnih konferencah SZDL. Večji del bremena bo bržkone moral ostati na dosedanjih aktivistih. V mnogih primerih so to tisti predani ljudje, ki niso nosili samo bremen povojne graditve, ampak je marsikdo izmed njih tudi aktivno sodeloval še v času NOB.

Upravičeno se sprašujemo, kje so mladi. Kje je tista generacija, ki naj bi že enkrat prevzela na sebe bremena našega nadaljnjega razvoja? Zelo ma-

lo jih je med kandidati za vodilne funkcije v krajevnih konferencah.

Enega od vzrokov bi najbrž lahko iskali v dejstvu, da smo zelo »stara« občina. Mnogo mladih se je odselilo na obrobje mesta, kjer si je ustvarilo domove v novih, modernejše urejenih naseljih. Vendar to ni poglavitni vzrok, saj ima tudi naša občina še veliko mladih prebivalcev. Žal pa so ti preveč obremenjeni z lastnimi problemi in delovnimi obveznostmi. Po drugi strani pa kaže, da tudi nimajo kaj preveč volje za delovanje v krajevni samoupravi, saj jim najbrž tudi nismo znali predočiti vsega spektra možnosti, ki jih imajo za razreševanje vrste zadev prav prek tega mehanizma.

In tako se dogaja, da stojijo mladi ob strani in z njimi vred še vrsta krajanov, ki sicer negoduje zaradi tega ali onega, ne zavedajoč se, da je prav krajevna skupnost tisto mesto, kjer bi lahko odpravili in uredili marsikaj, kar jih žuli. Ali smo jih znali v našem dosedanjem delu prepričati v vse to? Ali se nismo preveč zapirali v ozke kroge lastnih interesov? Vse to so vprašanja, ki jih bomo morali razrešiti zelo hitro. Za zdaj si lahko še privoščimo, da pomaknemo starostno strukturo nekoliko navzgor. V nedogled pa ne bomo mogli ravnati tako, pa čeprav so stari in upokojejni aktivisti zlata vredni tako po svoji predanosti, kakor po svoji zavzetosti. Narava življenja je pač taka, da jih bodo slej ko prej morali nadomestiti mladi.

NIKO ISAJEVIČ

V DELNICAH SO ODKRILI SPOMENIK BORCEM 18. DIVIZIJE

Tu so za zmeraj ostali na straži, da kažejo pot

V pobrateni občini Delnice smo 8. oktobra 1983 skupno proslavili vrsto jubilejev iz naše revolucionarne preteklosti, še zlasti pa smo obudili spomine na dni, ko je 18. slovenska divizija prvič prišla v Gorski Kotar.

Proslave se je udeležilo poleg prebivalcev Delnic in okoliških krajev ter drugih kotarskih občin tudi štiristo prebivalcev pobratene občine Ljubljana Center - številni preživeli borci, mladina in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupnosti. Bila je to prava manifestacija bratstva in enotnosti, trdnega prijateljstva, ki se je stkalo v najtežjih dneh naše domovine.

»Ali lahko obstaja trdnejše prijateljstvo, čvrstejše vezi od teh, ki so nastale takrat, ko so se slovenski in hrvaški borci z ramo ob rami borili za vsako ped te kotarske zemlje, povezani na življenje in smrt,« je dejal eden od govornikov.

S spomenikom, ki so ga odkrili ob tej priložnosti, so se oddolžili številnim borcem, ki so padli v teh krajih. »Tu so za zmeraj ostali na straži, da kažejo pot«, je vklesano v veliko granitno skalo v slovenskem in hrvaškem jeziku. Spomenik je delo arhitekta Zdenka Sile, ki je bil tudi sam borec XIII. Primorsko Goranske divizije.

Zbranim so spregovorili: predsednik skupščine občine

Delnice Ivica Čebuhar, narodna heroja Veljko Kovačević in Janko Rudolf ter predsednik skupščine občine Ljubljana Center Albin Vengust.

Obudili so spomine na dogodke pred štiridesetimi leti in poudarili predvsem dvoje; z zadovoljstvom so ugotovili, da mlada generacija zna ceniti velike žrtve svojih predhodnikov in še pogloblja razumevanje, bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. Vrednote naše revolucije moramo še nadalje prenašati na mlade, prijateljstvo pa ne sme ostati le pri lepih in velikih besedah, ampak ga je potrebno preliti tudi v dejanja; tako kot nekoč z orožjem, se moramo danes boriti z delom in znanjem. Bolj kot kdajkoli moramo znati izkoristiti vse možnosti povezovanja in sodelovanja in pri tem republiške meje ne smejo biti ovira.

V kulturnem sporedu, ki je sledil, so sodelovali učenci osnovnih šol I. Trohar iz Fužin pri Delnicah in Jože Potrč iz Ljubljane.

Ob tej priložnosti so prebrali tudi listino o pobratenu OK ZSMS Delnice in OK ZSMS Ljubljana Center, ter pozdravno brzojavko, ki so jo zbrani poslali predsedstvu SFRJ, Hrvatske in Slovenije in centralnim komitejem Zveze komunistov Jugoslavije, Hrvatske in Slovenije.

LUČKA ŠPAT

Ne fraza, pač pa globoka vsebina

»Kadrovska politika je nadvse pomembna za naš razvoj!« Kot fraza zazveni ta stavek, če se znajde na robu. V središču različnih družbenih aktivnosti - med njimi so ta čas nadvse pomembne priprave na volitve v organe SZDL - so se te dni tudi v naši občini znašla nekatera zelo resna vprašanja, povezana z upravičeno kritiko odnosa do kadrovske politike, politike, ki je prevečkrat na robu.

V zadnjih mesecih smo med evidentiranjem ljudi za delo v organih SZDL skoraj praviloma ugotavljali, da ta postopek ne teče nepretrgano. Celotno področje kadrovske politike je zaradi različnih vzrokov zapostavljeno, ni še postalo sestavni del našega načrtovanja, življenja in dela. Prav zato so se v številnih sredinah znašli v izjemnih težavah, niso zmogli uveljaviti ustrezne kadrovske prenove; na ramenih zvestih, dolgoletnih aktivistov še vedno ostajajo številne odgovorne družbene naloge. Do kdaj še?

Odgovor je treba iskati v poglobljenem razmišljanju, v temeljitem ocenjevanju uveljavitev ali neuveljavitev načel demokratičnosti, javnosti in celovitosti kadrovanja. Boj za ta na-

čela je danes gotovo prvenstveno razredno vprašanje. Povezano je s kvaliteto jutrišnjih samoupravnih socialističnih odločitev, s kvaliteto našega nadaljnega razvoja. Toda kadrovska načela niso le načela jutrišnjega dne; pomembna so tudi za današnje spreminjanje razmer, uresničevanje družbenoekonomskih ciljev.

Do kadrovskih vprašanj (in očitkov) moramo biti danes še posebno tenkočutni. Ne smemo jih odlagati na rob, ne smemo se ob njih sprenevedati. Z vso odgovornostjo se moramo zamisliti nad nekaterimi kritičnimi očitki, da so postopki evidentiranja kandidatov v prenekaterih sredinah preveč formalni, da nismo dovolj načrtno spremljali perspektivnih kadrov, da dopuščamo horizontalna kadrovska pretakanja, da ne znamo pritegniti mladih. Še bi lahko naštevali: toda roko na srce, precej kritik je upravičenih, opozarjajo nas! Opozarjajo nas na jutri, ne smemo več dopuščati, da pride mo v časovno stisko ter v njej evidentiramo ljudi za delo v kateremkoli političnem organu. Ne smemo biti kampanjski v kadrovanju, ne smemo izdelovati zgolj spiskov ljudi, temveč

moramo biti ob teh spiskih priprani, da smo izbrali najboljše kadre, da nismo improvizirali, evidencialni na pamet, po občutku, inerciji.

Slabosti poznamo. V številnih sredinah jih te dni tudi globlje ocenjujejo. Predvsem zato, da čimprej izvedemo takšno kadrovsko politiko, kot jo razglajamo v številnih družbenih dokumentih. Če na področju uresničevanja kadrovskih načel marsikaj škriplje, moramo brez sprenevedanja škripajoče dele namazati. Storimo to danes, skupaj z ljudmi, ki so sposobni oblikovati svoja lastna stališča in se zanja boriti, skupaj z ljudmi, v katerih ni odvečne gostobesednosti, temveč je v njih še veliko ljudskih vrlin, kot so poštenje, iskrenost, borbenost, medsebojno razumevanje, tovarišтво...

»Moramo priti do teh ljudi!« naj bo geslo vseh odgovornih subjektivnih sil, ko kadrujejo, ko se zavzemajo za najboljše kadrovske rešitve na vseh ravneh. »Kadrovska politika je nadvse pomembna za naš razvoj!« - ni fraza, temveč stavek za razmišljanje in kontinuiteto odgovornega političnega dela.

SREČKO ČOŽ